

[Undervisningsministeren.]

af sagen med Skole og Samfund vil føre til nogle ændringer i bekendtgørelsen, der bl. a. vil tydeliggøre, at vejledningen ikke er et diktat, men netop en vejledning både for skolekommissioner og skolenævn ved udformningen af undervisningsbestemmelser for kommunens skoler henholdsvis for den enkelte skole og for lærerne ved gennemførelsen af undervisningen. Forældrerepræsentanterne i kommissioner og nævn vil således, hvis de ønsker det, kunne få en væsentlig medindflydelse på udformningen af de bestemmelser, der skal gælde for den enkelte kommune eller skole. Spørgsmålet kan altså besvares bekræftende.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg i et brev af 27. marts i år orienterede medlemmerne af folketingets udvalg for undervisning og uddannelse om den igangværende udvikling i sagen, og at jeg vil vende tilbage til sagen over for udvalget, når ministeriets udkast til ændringer i bekendtgørelsen er færdigt.

Gerda Møller: Jeg vil gerne takke undervisningsministeren for det positive svar. Vi har jo her i folketinget vedtaget den integrerede undervisning, og den står vi naturligvis ved. På den anden side er der kommet mange reaktioner, som jeg nævnte i mit første indlæg, udefra, og dem er vi vel nødt til at tage hensyn til.

Derfor er jeg glad for det svar, jeg fik her fra undervisningsministeren, gående ud på at forældrene vil få en væsentlig større indflydelse på undervisningens udformning. Nu går jeg ud fra, at vi meget snart i udvalget for undervisning og uddannelse får et udspil fra undervisningsministeren, således at vi meget hurtigt kan få ro om hele dette spørgsmål, for det trænges der til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Raunkjær* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren overveje at ændre cirkulæret af 8. april 1959 om afstemninger i henhold til folkeskolelovens § 5, stk. 2,

således, at der fremtidig kan afgives stemme pr. brev i spørgsmål om nedlæggelse af distriktsskoler?“

Skriftlig begrundelse.

Afgørelse om nedlæggelse af en distriktskole ligger som bekendt i sidste instans hos kommunalbestyrelsen, men vælgerne i vedkommende skoledistrikt har dog den mulighed, at afgørelsen kan udskydes til efter det førstkommande kommunalvalg, hvis 80 pct. af vælgerne ved en afstemning går imod nedlæggelsen.

Som cirkulæret er i dag, skal der stemmes ved personligt fremmøde. Det er imidlertid ønskeligt, at der også ved afstemninger om bevarelse eller nedlæggelse af en skole kan stemmes pr. brev. En sådan udvidelse af stemmemulighederne vil føles som en almindelig retfærdighedshandling i et område, hvor man af forståelige grunde kæmper for at bevare distriktsskolen.

Raunkjær: Samfundsudviklingen har været hård ved de små samfunds skoler. Der har været en tilbøjelighed til, at befolkningstilvæksten er gået uden om de små samfund, og jævnlig opstår der en diskussion, der går ud på, om der nu er børn nok til at opretholde det lille samfunds skole, eller om den skal ofres på centraliseringens alter.

Kommunalbestyrelsen, der vurderer situationen også ud fra et umiddelbart snævert økonomisk synspunkt, beslutter sig måske til at nedlægge skolen imod den lokale befolknings ønsker. Der er dog fornuftigvis den bestemmelse i loven, at hvis 80 pct. af alle vælgerne i et sådant skoledistrikt stemmer for at bevare skolen, kan den bevares til efter et kommunalvalg, og måske den nye kommunalbestyrelse ser med nok så milde øjne på skolens beståen. Vi har da eksempler på, at skoler er blevet bevaret også efter nyvalg.

Nu er der jo bred enighed her i tinget om at ophjælpe de svagere samfund, og måske udviklingen kan vendes. Der er tal for, at der er 5 gange så mange adfærdsproblemer